

Bu sayımızda tanıtacağımız meslektaşımız, müziğe olan tutkusunu başarılar ile taçlandırmış bir hekim:

Dr. Zafer Mutlu

Dr. Zafer Mutlu, 1961 yılında Bulgaristan'ın Rusçuk kentinde, Türkçe öğretmeni bir anne ile spor öğretmeni bir babanın ilk çocukları olarak dünyaya gelir. Henüz küçük yaşlardayken, evlerinde söylenen Rumeli türkülerine tutkuyla bağlanır. Beş yaşında Klasik müzikle tanışır ve keman dersleri almaya başlar. O yıllarda Bulgaristan'da Türklere karşı inanılmaz baskılar ve soykırım hareketleri vardır. Bunun zorluğunu yaşayarak büyüyen Mutlu, okula gittiği yıllarda Bulgar öğrenciler tarafından aşağılanmanın acısını tadar. 1970 yılında Türkçe'nin tamamen yasaklanmasıyla beraber baskılar daha da artar ve Mutlu ailesi 1974 yılında Türkiye'ye iltica eder.

Anavatan'da sıfırdan yeni bir hayata başlarlar. Babası, çocuklarının iyi bir eğitim alabilmesi için Ankara'ya yerleşmeyi tercih eder. İlk yılların zorluğu atlatılıp, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesine girdikten sonra Mutlu, resim ve müzikle daha yakından ilgilenmeye başlar. Bu çalışmalar gitgide profesyonel bir hal almaya başlar ve ailesinin geçimine katkıda bulunur. Tıp fakültesi son sınıfta okurken evlenir.

1986 yılında mezun olduktan sonra Ankara'da hekimlik yapmaya başlar. Halen Ankara Lalahan Sağlık Ocağında hekimlik görevini sürdürmektedir.

Dr. Zafer Mutlu gündüzleri hasta bakıp geceleri şarkı söylediği, üstelik çok da iyi söylediği için arkadaşları tarafından "Tenor doktor" olarak anılıyor. Ses getiren konserleri, beğenilen albümü ve giderek artan popülaritesi ile Dr. Zafer Mutlu yeteneğini su yüzüne çıkarmayı başarmış bir sanatçı. Ancak öyle çabuk ve kolay olmamış bu yeteneğin keşfi ve eğitilmesi. Her keşfe bir tesadüfün yardımı olur ya, Dr. Zafer Mutlu'nun yeteneği de balık tutarken ortaya çıkmış. Öyküsü de oldukça ilginç. Bu ilginç hayatı sizlerle paylaşmak için Dr. Zafer Mutlu'ya sorduk:

- Şarkı söyleme yeteneğiniz nasıl su yüzüne çıktı?

2001 yılı Mayıs ayında amatör balıkçı arkadaşlar ile Kızılırmak Kesikköprü'de balık avlamaya gittik. O gün hiç balık vurmadi. Teknede bulunanlardan Ankara Devlet Opera ve Balesi Sanatçısı Bariton ve Rejisor Murat Göksu, "Balık tutamıyoruz, bari şarkı söyleyelim." dedi. O söylerken, ben önce hayranlıkla dinledim. Bir süre sonra da eşlik etmeye başladım. Sesim Murat'ın dikkatini çekti. Bana şan dersi verebileceğini söyledi. Beni ilk keşfeden kişi Murat Göksu oldu diyebilirim. Hayatım böyle değişti.

- Müzik konusunda nasıl bir eğitim aldınız?

Kısa bir süre Murat Göksu'dan ve sonra da Mustafa Yurdakul ile Ankara Operası Solist Sanatçısı Tenor Şenol Talınlı'dan şan ders-

leri aldım. Şenol Talınlı'nın yakın ilgisi ve dostluğu ses tekniğimi geliştirmemde çok önemli etki yaptı. Aynı dönemde tanıştığım Tenor Pekin Kırız sayesinde de opera kültürümü geliştirme şansını yakaladım.

- Pek çok konser verdiniz, bunlar nasıl gerçekleşti?

Moldovalı Opera Sanatçısı Stepan Kurudimov'la tanışmam yurt dışına açılmamı sağladı. 2004 yılında Gagavuz Otonom Cumhuriyeti'nin 10. Kuruluş Yıldönümü kutlamalarında solist olarak sahneye çıktım. Orada beni dinleyen dokuzuncu Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel kutlayıp, "Bu yolda devam et." dedi. Kısa bir süre içinde yeni konser teklifleri geldi. Moldova'daki Geleneksel Bahar Festivali çerçevesinde bir dizi konser verdim. Sonrasında Ankara, İstanbul ve Antalya'daki konserler birbirini izledi. Bilimsel tıp kongrelerinde de sahne alıyorum. Aslında kongrelerde meslektaşlarıma söylemekten ayrı bir keyif alıyorum. En son Dr. Türkan Saylan'ın önderliğinde 3 Haziran 2008 tarihinde Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği yararına Aya İrin'i'de bir konser verdim. Aya İrin'i'nin atmosferi muhteşem, orada şarkı söylemek, güzel şarkı söyleyen herkesin hayalini süsler. Benim hayalim gerçek olduğu için çok mutluyum.

- Dr. Türkan Saylan sizi nasıl buldu?

Aslında onun öyküsü de ilginç. Biz 2004 yılında arkadaşlarla eve bir stüdyo kurup amatör bir albüm hazırlamıştık. Arkadaş-

lardan biri o albümü Hürriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök'e göndermiş. Bir gece vakti Ertuğrul Bey beni aradı ve sevdiği şarkılardan oluşan "Arta Kalan Zamanda" isimli bir CD hazırlamayı düşündüğünü, benim "İnci Avcıları" yorumumu çok beğendiğini ve kullanmak için izin istediğini söyledi. Memnuniyetle kabul ettim. Dr. Türkan Saylan hanımefendi de bu CD'yi dinlemiş ve dernek yararına bir konser vermeme istedi. Tek şartım vardı, o da Aya İri'ni'de söylemek.

- "Belcanto" isimli albümünüz de çıktı ve D&R mağazalarında satılıyor. Neden "Belcanto" adını seçtiniz?

"Belcanto", "güzel şarkı söylemek" anlamına geliyor. Bu ismi özellikle seçtim, çünkü maalesef kötü şarkı söyleyenler de var, hatta sayıları pek çok. Üstelik onların çok popüler olması da çok üzücü.

- Sizin en çok beğendiğiniz yorumcular kimlerdir?

Ben Münir Nurettin Selçuk, Tanju Okan ve Sertab Erener'i çok beğeniyorum.

Şarkı söylerken neler hissediyorsunuz? Neden şarkı söylüyorsunuz?

Şarkı söylemek kendinizi özetlemek gibi.

Kendini ifade etmek. Bir şarkıya kendi yorumunuzu getiriyorsunuz ve bu yorum herkesinkinden farklı, işte siz o'sunuz. Aslında ben de, beğendiğim sanatçılar da, dikkat ederseniz başkalarını eğlendirmek için şarkı söylemiyorlar. Onlar kendileri için söylüyorlar ama öyle güzel söylüyorlar ki dinleyenleri de kalplerinden yakalıyorlar.

- Bir röportajınızda keman ve vatan sevgisinin size babanızdan miras kaldığını, onun sevgisini de Nazım Hikmet'in pekiştirdiğini söylemişsiniz. Bu hikâyeyi bizimle paylaşır mısınız?

Babam Şevket Mutlu'nun Nazım'la karşılaşması, ondan etkilenmesi başlı başına bir öykü. 1952 yılında Varna'da düzenlenen bir mitingde tanışmış, arkadaş olmuşlar. Nazım, ona kimi zaman vatan hasretiyle dolu şiirlerini okumuş. Bu arada bir başka tutkusuna ortak etmiş. Nerede güzel keman çalındığını duysa, babamla birlikte dinlemeye giderlermiş. Bir akşam rakı sofrasında çingene kemancıyı dinlerken gözleri dolmuş Nazım'ın. Babam, "Çok mu özledin memleketi?" diye sormuş. Şair cevap yerine bir kağıt uzatmış. Kağıtta şunlar yazılıymış: "Kimi insan otların/kimi insan balıkların çeşidini bilir/ben ayrılıkların/

"...belki de hekim olduğum için, hayatı ve hayatın kıymetini tecrübelerimle daha çok hissettiğim için müziğe başladım."

Kültür - Sanat / Röportaj

Kimi insan ezbere sayar yıldızların adını/ ben hasretlerin..."

- Peki Dr. Zafer Mutlu doktor olmaktan mutlu mu?

Elbette. Bu dünyada insan hayatından daha kıymetli bir şey düşünemiyorum. Bizler hekim olarak hayata bir şey katmak için uğraşyoruz. Başka hiçbir meslek hekimliğin verdiği mutluluğu veremez bence. Ayrıca belki de hekim olduğum için, hayatı ve hayatın kıymetini tecrübelerimle daha çok hissettiğim için müziğe başladım. Hayatın en önemli güzelliklerinden biri olan müzik pas geçilmesin diye.

- Gündüz başka gece başka bir dünyayı yaşamak, hatta şehirler arası sürekli

gidip gelmek ve müzikle hekimliği bir arada yürütmek zor olmuyor mu?

Aslında çok yorulmaktan ziyade aileme yeterince vakit ayıramamaktan dolayı üzülüyorum. Ankara'da yaşıyorum, ancak Ankara'da benim hayalimdeki gibi güzel müzik yapılan yerler yok. Bilimin ve sanatın tüm dallarında olduğu gibi müzik konusunda da bilgili ve duyarlı bir

lidere; Atatürk'e kucak açmış bir başkentte böyle mekanların olmayışı gerçekten üzücü. Umarım gelecekte güzel müzik yapılan mekânlara açılır ve Ankaralılar tarafından yaşatılır. Ben cuma akşamları İstanbul Ataşehir'de "Carpe Notte"de sahne alıyorum. Çok keyifli zamanlar geçiriyorum, çünkü şarkı söylemeyi çok seviyorum.

- Sizi profesyonel olarak şarkı söylemeye iten ne oldu?

Benim mühendis arkadaşlarımdan biri albümümü inşaat şantiyesine götürüp gün boyu çalmaya başlamış. Amacı müziğin işçilerin performansına katkısı olup olmadığını görmekmiş. Albümdeki aryalari dinleyen işçilerden birine sormuş "Ne anlıyorsun?" diye. İşçinin yanıtı ilginç; "Hiçbir şey anlamıyorum ama çok güzel." İşte böyle güzel bir şeyi diğer insanlarla paylaşma isteği beni profesyonel olmaya itti. Bir anım daha var beni çok etkileyen. Antalya'ya tatile gitmiştik. Akustığı çok güzel olan bir lobisi vardı gittiğimiz otelin. Lobide Rus bir trio ekibi çok güzel müzik yapmaktaydılar. Yanlarına gittim, biraz sohbet edip repertuarlarını sordum ve onların eşliğinde provasız şarkı söylemeye başladım. Lobi kalabalıklaştı, insanlar odalarından çıkıp bizi dinlediler. Bu mini konser bittiğinde bir tebrik kuyruğu oluşmuştu. Kulak burun boğaz uzmanı Rus bir hanım yanıma gelip bana çok şanssız biri olduğumu söyledi. "İnsanlar kendi seslerini kemik yoluyla duyarlar, dolayısıyla siz sesinizi bizim duyduğumuz güzellikle duymadığınız için sizin adınıza üzgünüm." dedi. Daha önce Pavarotti'yi de dinlemişler ve benim bu mini konserimden aynı derecede zevk aldıklarını söylediler. Çok mutlu oldum.

- İleriye dönük projeleriniz nelerdir?

Şarkı söylemeyi çok seviyorum ve sürdürmek istiyorum. Mayıs ayında Ankara'da Anadolu Gösteri Merkezi'nde bir konser vermeyi planlıyorum. Çok sesli Türk Sanat Müziği yaylı orkestrası eşliğinde "Bir Tatlı Huzur" teması ve adıyla olacak bu konser. Ayrıca, bilimsel kongrelerde meslektaşlarıma şarkı söylemeyi de sürdürmeyi planlıyorum.

- Zaman ayırdığınız ve güzel sohbetiniz için çok teşekkür ederiz.

Benim için zevkti, ben teşekkür ederim.

